

til en eller anden extraordinær Foranstaltning, thi det er der aldrig Noget, der har villet negte de Herrer's Ret til, men negte ham Penge til Op-
 holdelse af en bestaaende Institution. Det er det, som vi ikke kunne Andet end anse som stridende mod vor konstitutionelle Ret, og det undrer mig meget, ganske overordentlig meget, at den ærede Ordfører synes at være forundret over denne Yttring, thi den er et ganske naturligt Svar paa Flertallet's særdeles stærke Udtryk, at det vil have Theatret's Drift midlertidig standset, indtil Theatret's Bestyrelse overtages af en Minister, i hvis Hænder Bevillingsmyndigheden vil kunne betro de fornødne Midler til dets Drift. Jeg tror nok, at det er en af de stærkeste Yttringer af de Herrer's parlamentariske Theorier, der endnu ere fremkomne her i Salen. De Herrer ville dog altsaa lettelig kunne forstaa, at, da vi Andre staa paa et aldeles modsat Standpunkt, da vi Andre betragte det, ikke som vor eneste, men som en af vore vigtigste Opgaver at gjøre vort Hverste for, at de Herrer's parlamentariske Theori ikke skal blive udført i Praxis, saa har det været ganske naturligt og nødvendigt, at vi bestemte med et Par Ord have fremhævet denne vor Stilling i Betænkningen. Forøvrigt forekommer det mig ikke, at det i fjerneste Maade er nødvendigt nu, efter at vi have talt om Parlamentarismen for nogle Dag siden og i de senere Aar i hver Session den ene Gang efter den anden, atter at gaa ind derpaa. Jeg tror dog ikke, at vi omvende hinanden. Hvad de Herrer's Forslag specielt angaar, er det vor Overbevisning, som vi ligeledes have udtrykt i Betænkningen, at det vil blive langt dyrere, end de tro. Det har jeg naturligvis kun en almindelig Anstuelse om og skal ikke forsøge i det Enkelte; men at det for det Første vil koste mere end 15,000 Kr. at drive Theatret i et Fjerdingaar, er der ingenfomhelst Tvivl om, og at ogsaa de Udgifter, som de Herrer have stillet op for Eiden efter Theatret's Nedlæggelse, ville blive langt større end antaget og langt oversfride det Beregne, anser jeg for givet. Ganske specielt skal jeg gjøre opmærksom paa, at, naar Flertallet har ment, at det fulgte ganske ligesom af sig selv, at naar der her stod paa Finantsloven, at Theatret skulde midlertidig nedlægges, bleve de fast ansatte Embedsmænd affædigede, saa tager Flertallet feil, det følger paa ingen Maade deraf. Det vil komme an paa Regjeringen, hvorvidt Embedsmændene skulle affædiges eller ei. Det undrer mig, at Flertallet uden videre kan gaa ud fra denne Forudsætning. Var det endda en fuld stændig Nedlæggelse af Theatret, vilde jeg kunne forstaa denne Opfattelse, men da det kun er en midlertidig Nedlæggelse, forstaaer jeg den ikke. — Tilfødt har Mindretallet ogsaa gjort opmærksom paa, at der dog var noget Hensyn at tage til den kjøbenhavnske Kommune. Naturligvis, hvis Nedlæggelsen virkelig blev saa midlertidig, at Theatret maaske efter et Par Maanedes Forløb blev aabnet igjen, havde

det Mindre at sige, men det kunde dog være, hvis det lykkedes de Herrer at faae deres Plan gennemført — jeg sætter dette, efter min Overbevisning, umulige Tilfælde — at Følgen deraf vilde blive — det kunde i alt Fald let hænde — at Nedlæggelsen kom til at være aarevis, og saa havde man ganske vist begaaet, moralsk taget, en stor Uret imod den Kommune, som har givet saa betydelige Bidrag til Theatret's Opførelse, og det kun under den naturlige Forudsætning, at Theatret vedblivende skulde drives. Jeg taler ikke om nogen juridisk Ret, den veed jeg eksisterer ikke — Det Forslag, som Flertallet har stillet til § 9, at der skal indsættes en ny Post saalydende: „Afdrag, foretagne i geistlige Embeders Indtægter siden 11te Juni 1875 og indbragte i Fonds under Navn af Stiftsmidler, anslaaes til 50,000 Kr., skal jeg ærlig tilstaa, at jeg før ikke rigtig har forstaaet, og at jeg selv efter den ærede Ordfører's Forklaring idag heller ikke nu kan forstaa. De Herrer ere forbittede paa den ærede Minister. (Modsigelse.) Ja, ja, de Herrer maa bruge, hvilket Udtryk de ville, jeg har ikke kunnet opfatte den ærede Ordfører's Yttringer paa anden Maade, end at de Herrer ere forbittede over, at Ministeren har gjort forskjellige Afdrag i de geistlige Embeders Indtægter og henlagt dem til Stiftsmidlerne, og foreslaa i den Anledning ikke at ophæve det, som Ministeren har gjort, og komme tilbage til den gamle Tilstand, saa at de kunne sige: Nu staaer Sagen som hidtil, og skal vedblive at staa saaledes, indtil Rigsdagen sammen med Regjeringen kan blive enig om en ny Lov. Dette gjøre de ikke, nei, de legalisere kun det, som de selv ikke tro er legalt ved at optage det, som Ministeren har gjort, paa Finantsloven. Det Eneste, de gjøre, som den ærede Minister ikke har gjort, er, at de i Stedet for at lade disse Penge staa paa 7 forskjellige Steder have draget dem sammen paa eet Sted. Jeg skal for mit Vedkommende ikke sige Andet end, at jeg ikke har fundet mig foranlediget til at slutte mig til dette Forslag først og fremmest, eftersom jeg ikke synes, at det, selv om det blev gennemført, vilde give et virkeligt Udtryk for, hvad man egentlig vil, og dernæst, fordi jeg i det Hele ikke har i Sinde at yttre mig nærmere om denne Sags Realitet. — De Par Bemærkninger, Mindretallet kunde have fundet sig foranlediget til at gjøre i Anledning af enkelte Yttringer i Betænkningen, ere for ubetydelige til, at jeg nu skal trætte det høje Thing videre dermed.

Ordføreren (Ber g): Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa den hele Betragtning, som det meget ærede Medlem, der nu satte sig, udviklede for os det hører til et senere Tidspunkt af Forhandlingerne; men jeg skal først gjøre en Bemærkning med Hensyn til det ærede Medlems Protest til en vis Del af mit Foredrag, hans Protest